

saa gøre opmærksom paa, at af disse 4 Kommuner, som i Almindelighed optræder under eet, danner selvfølgelig den lille Taarnby Kommune og Gentofte Kommune en Enhed for sig og Frederiksberg og København en anden Enhed.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet omtalte vort Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 1, § 4, angaaende Nævnsmedlemmernes Lønning. Vi har i vor Betænkning tilstrækkeligt understreget, at vi ved godt, at der gennem det mere og mere udviklede Apparat paalægges Landets Borgere større og større Byrder, men saa længe det er Coutume, at borgerlige Ombud ikke lønnes, kan vi ikke gaa med til i dette Lovforslag at gøre en Undtagelse fra denne Regel.

Underændringsforslag Nr. 3 til samme Paragraf skal blot tydeliggøre, at Boligsagerne skal have en fuldstændig ensartet Behandling, og jeg forstaaer ikke, hvorfor Socialdemokraterne og de Radikale ikke har kunnet tiltræde dette Underændringsforslag.

Jeg kommer saa til Underændringsforslag Nr. 5 til § 7 i Ændringsforslag Nr. 4, som vedrører de frivillige Overenskomster. Grundsynet med Hensyn til de frivillige Overenskomster er ganske ens indenfor Flertallet og Mindretallet, men nu har Flertallet foreslaaet tilføjet et Stykke, som lyder saaledes: „Denne Bestemmelse skal ogsaa have Gyldighed for Overenskomster i bestaaende Lejeforhold, som er indgaaet før Lovens Ikrafttræden, naar Sagen rejses for Retten inden 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden.“ Nu maa det understreges, at Flertallet og Mindretallet er ganske enige om, at selv med denne Tilføjelse kan denne Paragraf ikke faa Spor af tilbagevirkende Kraft, med andre Ord, hvis den Husleje, som erlægges i dette Øjeblik, er en Aagerleje, kan den ikke rammes efter denne Paragraf. Men enhver Aagerleje kan rammes efter Indførelsen af § 22, og derfor er dette Stykke saa uendelig overflødig. Da vi fra alle Partiers Side ønsker skarpt at understrege, at denne Lov ikke paa noget Felt maa have tilbagevirkende Kraft, forekommer det mig, at denne Tilføjelse er overflødig, og vi stiller derfor Forslag om, at den gaar ud.

Jeg kommer saa til Underændringsforslag Nr. 6 til Ændringsforslagets § 9. Det har gentagne Gange i Udvalget været diskuteret, hvorledes denne Paragraf skulde opfattes, om det var en Paragraf, der udelukkende skulde tage Hensyn til Lejemaalets Varighed. Det er fra Flertallets Side

understreget, at denne Paragraf kun skulde tage Hensyn til Lejemaalets Varighed, men da der var Mulighed for, at Paragraffen kunde fortolkes, og at man ogsaa kunde drage Lejesummen ind under den, har vi fra konservativ Side stillet dette Underændringsforslag, saaledes at det tydeligt af Paragraffen fremgaar, at der kun er Tale om Varigheden og ikke om Lejesummens Størrelse i det forlængede Lejemaal. Det vilde jo ogsaa være ganske uretfærdigt. En 10-aarig Overenskomst, som udløber til 1. Oktober 1926, skulde efter Lovforslaget af sig selv være løbende i over 1½ Aar endnu. Det vilde være ganske uretfærdigt overfor den Ejer, som i 10 Aar har faaet en minimal Leje, og som ikke i de forløbne 10 Aar har kunnet forhøje denne Leje, at der nu paa det Tidspunkt, da Lejemaal udløber, kommer en ny Lov, som bevirker, at dette Lejemaal automatisk forlænges i 1½ Aar. Det finder vi ganske urimeligt, og vi henstiller derfor, da det er en ren redaktionel Ændring, en Ændring af tydeliggørende Art, at Flertallet tiltræder den.

Jeg kommer saa til Underændringsforslag Nr. 7 til Ændringsforslagets § 10. Den ærede socialdemokratiske Ordfører gjorde Rede for den af ham tiltraadte Fortolkning, og nu hører jeg, hvorfor den ærede socialdemokratiske Ordfører ikke tør tiltræde den af os givne Fortolkning: han er bange for, at Værten tilfældig skulde bo i Ejendommen, og saa skulde Paragraffen kunne fortolkes paa den Maade, at Værten ikke for sin Part skulde deltage i de forøgede Afgifter og Skatter i Lejeperioden. Jeg skal indrømme, at den ærede Ordfører skammede sig ved at gøre en saadan Fortolkning til andet end en Ordlyd og tog den senere tilbage, men naar der ikke ligger den Mistanke bagved, synes jeg, at den Ordlyd, vi har givet Underændringsforslag Nr. 7, er ualmindelig god og ualmindelig nødvendig. Den er ualmindelig nødvendig, fordi det svirrer med nye Skatteforslag, med Forslag om Skatter, som det er særlig let at faa fat i, nemlig dem, der hviler paa fast Ejendom, dem, der hviler paa Grunden, dem, som Venstre, de Radikale og Socialdemokraterne i skøn Forening for Tiden søger at gøre til en varig Skat, en ny Grundskat. Den vil komme til i høj Grad at virke forøgende paa Huslejen, idet Ejeren er nødt til at sikre sig, at en saadan Skat ikke kommer til at ramme ham alene. Der er ogsaa Tale om nye Boligskatter, det ærede socialdemokratiske Medlem Hr. J. Chr. Jensen har jo paa dette Felt fundet Verdens